

WWF-Norge

Kristian Augustsgt. 7A
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo
Norge

Tlf: 22 03 65 00
Faks: 22 20 06 66
mesmark@wwf.no
info@wwf.no
www.wwf.no

Fiskeri- og kyst departementet
Postboks 8118 Dep.
0032 Oslo

Oslo, 11. desember 2006

Høring: Konesjonsordning for fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon

WWF viser til høringsnotat av 30. oktober 2006 og sender vedlagt våre kommentarer. Vi er svært positive til at det nå etableres en konesjonsordning for norske fartøy som skal drive fiske utenfor norske havområder. Dette bidrar til å øke tilliten til norsk fiskeriforvaltning og vil forhåpentligvis også kunne sikre en bedre kontroll med norsk fiskeriaktivitet i andre farvann. WWF vil oppfordre til at forskriften oversettes til engelsk – da den kan være av internasjonal interesse.

Dessverre har norske fartøy tidligere vært involvert i ulovlig fiske blant annet i Sørishavet, og fortsatt er det et problem at fartøy med norske eiere eller norske økonomiske interesser benytter seg av bekvemmelighetsflagg ved fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon. Høringsnotatet fra departementet omtaler ikke denne problemstillingen, og foreslår heller ingen konkrete tiltak for å unngå problemet. WWF ber om at departementet ser på mulige tiltak for å begrense norsk deltagelse i ulovlig og uønsket fiskeriaktivitet i internasjonalt, og andre lands, farvann

Vennlig hilsen
WWF-Norge

Maren Esmark
havmiljøkoordinator

Nina Jensen
havmiljørådgiver

WWFs kommentarer til høringsnotatet og utkast til forskrift

WWF er svært glad for departementets initiativ om økt kontroll med fiske utenfor norske farvann, og det er bra forslaget kommer nå. Det er en økende interesse fra mange aktører til deltagelse både i krillfiske i Sørishavet og det er også uttrykt ønske om at Norge starter kommersielt fiske i SEAFOs område. Fokus på problemet med ulovlig, ukontrollert og urapportert fiske blir heldigvis stadig større, samtidig som det er en sørgelig nedgang i mange fiskebestander som følge av årevis med overfiske.

Norge er ingen stor fjernfiskenasjon, og WWF ser heller ingen grunn til at denne aktiviteten skal øke betraktelig. Særlig er vi skeptiske til fiske i farvann som tilhører andre kyststater som selv trenger egne fiskeressurser og til fiske på arter som ikke er ordentlig regulert eller i farvann der kontrollen med fiske ikke er tilstrekkelig.

Problem med fiske under bekvemmelighetsflagg

Høringsnotatet gir et innblikk i en liten del av norsk fjernfiske. Selv om en konsesjonsordning for fartøy som driver fjernfiske under norsk flagg i liten grad vil berøre norskeide og norskdrevne fartøy som driver slikt fiske under andre flagg, er det påfallende at dette ikke i det hele tatt er berørt i høringsnotatet. På CCAMLR-møtet i Hobart i slutten av oktober dette år kom det fram at et norsk rederi ønsker å starte krillfiske under Vanuatu-flagg. Det samme rederiet har søkt om norsks tillatelse til det samme fisket.

Høringsnotatet inneholder ingen beskrivelse av dette norske engasjementet og det inneholder ingen beskrivelse av hvordan en norsk konsesjonsordning for slikt fiske kan bidra til å begrense norsk deltagelse i ulovlig og uønsket fiskeriaktivitet.

Formålsparagrafen må inneholde krav om bærekraftig forvaltning

WWF er opptatt av at det i forskriftens §.1 innføres et formål om å bidra til bærekraftig forvaltning av fiskeressurser utenfor norske farvann hvor norske fartøy deltar. FNs retningslinjer for bærekraftig fiske gir gode regler for fiskeriforvaltning – og det er ingen grunn til at en forskrift om fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon ikke skal ha bærekraftig forvaltning som formål.

Ved å innføre en slik formålsparagraf vil det naturlig følge av forskriften at kun fiske på bestander som forvaltes forsvarlig tillates.

Krav til kontroll av fiske

En konsesjonsordning kan bidra til bedre kontroll med norsk aktivitet i fjerne farvann og til økt tillit til det norske fiskeriregimet. Dersom dette skal oppnås må forskriften følges opp med kontrolltiltak

Krav om observatører om bord i alle norske fartøy

Det er få land i verden som har en kystvakt og et kontrollsystem slik vi har i norske farvann. Dermed er det også ekstra viktig med egne kontrollinstanser som sikrer at fangsten er forsvarlig og innenfor lovlige kvoter og at fartøyet ikke bryter noen regler. WWF ønsker et generelt krav om uavhengige

observatører om bord på alle norske fartøy som fisker utenfor norsk fiskerijurisdiksjon, med mindre det finnes gode avtaler med andre kyststater som sikrer kontroll med fisket.

Krav om satellittovervåking av fartøy

Fiskeridepartementet vedtok 1. juni 2000 å innføre satellittovervåking av alle norske fiske- og fangstfartøy over 24 m. WWF forutsetter at dette også vil gjelde fartøy som gis konsesjon etter den nye ordningen og at Fiskeridirektoratet er mottager for registreringene fra disse fartøyenes VMS.

Standard for fangstrapportering

WWF oppfordrer til at denne muligheten brukes til å etablere krav om detaljert og standardisert fangstrapportering ved alt fiske. For det første er dette en god måte å sikre at norske myndigheter tar et selvstendig ansvar for at norske båter som fisker i internasjonalt farvann eller i andre staters farvann holder seg innenfor de angitte kvoter og områder. I tillegg er det viktig at all mulig informasjon om et fiske gjøres tilgjengelig for forskere og for de aktuelle forvaltningsinstitusjoner og organisasjoner.

Evne til gjennomføring og ikke unntak fra aktivitetskravet i deltagerloven

WWF går mot at det gis et generelt unntak fra aktivitetskravet i deltagerloven for fartøy som skal drive fjernfiske. Aktivitetskravet skal blant annet bidra til å begrense faren for at fiskeriene skal være gjenstand for kortsiktig investering og spekulasjon. Det er ingen grunn til at dette er mindre aktuelt ved fiske i fjerne havområder. Konsesjonsordningen kan lett komme til å dekke fiskerier som er lite utprøvd og der det er liten kunnskap om bestandsstørrelse og fiskets verdi. Dette innebærer en fare for at fiskeriet tiltrekker risikokapital som primært er interessert i muligheten for å etablere kvoterettigheter som senere kan selges sammen med fartøyet. Det generelle unntaket fra deltagerloven øker faren for at en slik situasjon skal oppstå. Det må være et krav til gjennomføringsevne i forskriften slik at ikke ordningen blir en "invitasjon" til ulovlig fiske.

Bruk av "best mulig tilgjengelig" teknologi

Fiske i andre farvann kan ofte by på ukjente problemstillinger når det for eksempel gjelder bifangst. WWF ønsker at forskriften skal ha et krav om bruk av skånsom teknologi. En egen paragraf bør inn i forskriften der det står et krav om at:

- høstingsmetoder og redskapsbruk skal være mest mulig skånsom overfor levende marine ressurser, blant annet ved bruk av beste tilgjengelige teknologi

Forskriften skal i prinsippet implementere FNs retningslinjer for bærekraftig fiske og være i tråd med den nye naturmangfoldloven. Begge disse har nedfelt et krav om bruk av best mulig tilgjengelig teknologi. Det vil også bidra til å gi et konkurransefortrinn til aktører som er villige til å utvikle og bruke miljøvennlig teknologi.

Sanksjoner

Dersom et fartøy bryter med konsesjonsvilkårene eller ikke fisker i tråd med retningslinjene fra den aktuelle fiskeriorganisasjon, må konsesjonen inndras øyeblikkelig. Overtredelser av alvorlig karakter bør også føre til svartelisting hos den aktuelle organisasjon. WWF mener det er særlig viktig at

Norge som er stor fiskerinasjon som har flagget kampen mot IUU fiske høyt, er nødt til å ha strenge straffer dersom norske fartøy er involvert i slikt fiske. Det går på nasjonens troverdighet.

Nei til evigvarende/permanente tillatelser

I § 3 og 4 gis det inntrykk av at tillatelsene for fiske kan gjøres permanente. WWF er negative til evigvarende rettigheter til et fiske og foreslår at alle tillatelser gjøres tidsbegrensede. Fiskeressursene tilhører fellesskapet – og retten til å fiske er derfor et gode som ikke må gis evigvarende til enkeltpersoner eller selskaper.